

עפ"ת (מרכז) 19968-03-15 - גד בר כוכבא נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 19968-03-15 - גד בר כוכבא נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 19968-03-15

גד בר כוכבא

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[25.05.2015]

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

פסק דין

לפני ערעור על הכרעת דין וגזר דין שניתן בבית משפט תעבורה מרכז בתיק פל"א 256-07-13, על ידי כבוד השופטת רז. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בתיק בעבירות של: נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: פקודת התעבורה).

נהיגה במהירות מעל המהירות המותרת - עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. על פי עובדות כתב האישום, המערער נהג ביום 3.7.13 בשעה 04:10 בכביש 6 לכיוון דרום בקילומטר ה-140 במהירות של 196 קמ"ש במקום המהירות המותרת העומדת על 110 קמ"ש.

העונש שגזר בית משפט קמא:

1. פסילה בפועל לתקופה של 20 חודשים בניכוי פסילה שרוצתה.
 2. פסילה על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים.
 3. מאסר על תנאי בן 7 חודשים למשך 3 שנים.
 4. הופעלה פסילה על תנאי בת 3 חודשים מתיק 5772-12-09 בת 3 חודשים לריצוי באופן מצטבר.
 5. קנס בסך 3,000 ₪.
- מכאן הערעור שלפניי.

בנימוקי הערעור:

בית משפט קמא טעה משקבע בהכרעת הדין כי לא נפלה טעות בזיהוי הרכב על פי עדות עד תביעה 1 ועד תביעה 2. לטענת ב"כ המערער, מעדות עדים אלה עולה ספק לגבי זיהוי הרכב, ולא ניתן לקבוע זיהוי ודאי. לא היה קשר עין רציף בין עד תביעה 1 לעד תביעה 2.

בית משפט קמא טעה משקבע כי לא היו רכבים נוספים בין עד תביעה 1 לבין עד תביעה 2, מאחר ולא צוין מה היה מצב התנועה לפני המדידה ולאחריה, אלא רק בזמן המדידה עצמה.

נטל השכנוע כי הרכב הנמדד אינו רכב המערער על התביעה, ואין זו חובתו של המערער להוכיח כי הרכב הנמדד אינו רכבו שלו.

טענה נוספת, לא הוכחה תקינות מכשיר הממל"ז, דהיינו, המשיבה לא הוכיחה כי בדיקת התיאום הייתה תקינה, לא די בעצם ביצוע הבדיקה, אלא יש להוכיח מעבר לכל ספק סביר, כי תוצאת הבדיקה תקינה.

בית המשפט השלים את החסר משהגיע למסקנה, כי בדיקת התיאום הייתה תקינה וזאת ללא בסיס ראיתי. לעניין העונש:

בית משפט טעה בקביעת מתחם הענישה ההולם והעונש ההולם בעניינו, הינו בין תקופה של 6 חודשי פסילה לתקופה של שנה. לא היה מקום להורות על הפעלת פסילה על תנאי במצטבר, אלא להורות כי זו תרוצה בחופף.

יש לקצר את תקופת הפסילה באופן שתעמוד על 10 חודשים בניכוי הפסילה שרוצתה.

יש להורות על קיצור תקופת מאסר על תנאי וכן להורות על הפחתה בקנס שהוטל.

טיעוני ב"כ המשיבה:

אין להתערב בממצאי מהימנות וקביעות עובדתיות של הערכה הדיונית. לא מדובר בגרסה עובדתית שאינה מתקבלת על הדעת שיש להתערב בה.

בימ"ש התרשם כי עדות המערער איננה אמינה. אינה מתיישבת עם גרסתו במשטרה, המערער עצמו הודה כי נהג במהירות גבוהה, אך לא ציין מה היא.

טענות ב"כ המערער לא התקבלו לעניין זיהוי הרכב. וקובע בימ"ש, כי גם אם היו כלי רכב אחרים בנתיב שמאלי, לא היה בהם כדי להפריע לביצוע המדידה או, לזיהוי הרכב. נקבע כי המשיבה הוכיחה הפעלת מכשיר הממל"ז על ידי מפעיל מוסמך. הוכיחה תקינות המכשיר על פי נוהלי ההפעלה, והוכיחה זיהוי הרכב. לעניין העונש:

ברוב הגינותה מציינת המשיבה כי יש לבטל הפעלת פסילה על תנאי בת 3 חודשים, כפי שהורה בית משפט קמא, מאחר ובתיק 5772-12-09 תנאי ההפעלה נקבע לשנתיים ועל כן הפעלתו נעשתה בניגוד לתנאי ההפעלה. העונש גופו אינו חורג ואין בו סטייה ממדיניות הענישה הראויה, ועל כן אין מקום להתערבות ערכאת הערעור. מדובר במהירות של 86 קמ"ש מעל המותר. לחובת המערער 27 הרשעות קודמות, ביניהן 5 בעבירות מהירות וכן למערער עבר פלילי. בימ"ש לא קיבל עמדת המשיבה למאסר בפועל, גם לא בעבודות שירות, אך בחר להטיל 7 חודשי מאסר על תנאי ו-20 חודשי פסילה על תנאי, המהווים עונש מקל בעניינו. לגופו של עניין, דין הערעור להידחות.

בית משפט קמא הגיע לכלל דעה, כי עדויות עדי התביעה, המוצגים שהוגשו ונרשמו על ידם הותירו רושם אמין. בית משפט לא מצא פגם בדרך הפעלת מכשיר הממל"ז או בדרך עצירת רכב המערער. לאחר עיון בפרוטוקול בית משפט קמא ובהכרעת הדין, מצאתי כי לא נפלה טעות במסקנת בית המשפט ואין זה המקרה שעל ערכאת הערעור להתערב בממצאים שנקבעו בערכאה הדיונית. עולה מתוך העדויות כי היה קשר עין בין עדי התביעה. על פי עדות עד תביעה 2 (מזכר שכתב), לאחר המדידה קרא בקשר לעד תביעה 1 לעצור את הרכב הנמדד. עד תביעה 2 ראה את הניידת בה נהג עד תביעה 1, ההבהוב על גג הניידת, עד תביעה 2 הבחין ברכב עד תביעה 1 כשהוא נוסע על הנתיב האמצעי ועוצר את הרכב הנמדד. עד תביעה 2 הודיע לעד תביעה 1, כי הרכב הצמוד אליו מאחור הוא הרכב הנמדד. הדרך הייתה ישרה ומוארת.

בית משפט קמא התרשם כי עדות המערער איננה אמינה. עדותו בבית המשפט לא מתיישבת עם גרסתו בהודעתו במשטרה. המערער הודה במשטרה כי נהג במהירות גבוהה, אך לא נקב במהירות בה נסע. בית משפט קמא לא נתן אמון בגרסת המערער.

התרשמות בית משפט קמא מהמערער נכונה היא. בית משפט קמא שוכנע מעבר לכל ספק סביר כי הרכב של המערער הוא הרכב הנמדד. הגיע למסקנה זו על בסיס העדויות והמוצגים שהוגשו, גם מבלי שצוין סוגו של הרכב הנמדד או צבע הרכב.

על בסיס העדויות נקבע כי בנתיב הימני או האמצעי לא נסעו כלל כלי רכב נוספים, אלא רכבו של המערער בלבד. גם הם היו נוסעים בנתיב השמאלי, אין באלה כדי להפריע למדידת רכב המערער או לזיהויו.

לעניין בדיקות הממל"ז:
נקבע ברע"פ 7093/10 מדינת ישראל נ' אורנה דרייזין (פורסם בנבו), כי על פי הנחיות היצרן יש לבדוק המכשיר בכל פעם מחדש בטרם יופעל.

הבדיקה כוללת:

1. בדיקה עצמית של כל מכלולי המכשיר.
 2. בדיקת תקינות הקריאות המתקבלות על לוח התצוגה.
 3. בדיקת קיום תיאום אופקי ואנכי בנקודות ההצבעה האדומה לקרן הלייזר.
 4. בדיקת כיוול המכשיר על מנת לוודא, כי טווח המכשיר ותזמונו מדויקים והמכשיר מסוגל למדוד מהירות כלי רכב נע.
 5. שמירה על קו ראייה נקי וכוונת קרן הלייזר לאזור לוחית הזיהוי לאורך כל המדידה.
- בצידן של עריכת הבדיקות הנ"ל תרשמה תוצאתן. בהעדר ראייה בכתב ו/או עדות מבצע הבדיקה, לגבי תוצאות הבדיקות כולן או חלק מהן, לא ניתן יהיה לקבוע, כי הבדיקות נערכו כהלכה, ועל פיהן ניתן לקבוע תקינות המכשיר.
- ב"כ המערער הפנה את בית המשפט לעפ"ת 654-02-14, מחוזי באר שבע, בעניינו של שושן נ' מדינת ישראל ולכל הקביעות בפסק דין זה.
- אינני מוצאת כי פסק דין שושן תואם לעניינו.
- בדיקות תקינות הממל"ז נערכו על ידי עד תביעה 2 ותועדו ב-ת/3. בכותרת ת/3 ציין עד תביעה 2 "וידאתי את הדברים הבאים" ובצידן של בדיקות התקינות סימן האות V.
- משמעות האות V הינה סימון גרפי אוניברסלי, המאשר בצורה חיובית הצלחת ו/או תקינות הבדיקה לצידה מופיע סימון זה. בעניינו של שושן לא סומן "V" בצידן של בדיקות התקינות.
- אין ליתן פירוש אחר ושווה לסימון V, אלא סימון הבא להעיד כי אותה בדיקה בצידה סומן ה-V נמצאה תקינה.
- כל טענה אחרת היא טענה מתחכמת, או ניסיון להתחכמות, שאין לו כל בסיס.
- לסיכום, כל הטענות בדבר הכרעת הדין נדחות.

לעניין העונש:

לאור הודעת ב"כ המשיבה, בטלה הפעלת פסילה על תנאי בת 3 חודשים במצטבר מתיק 5772-12-09, סך הכל פסילה בפועל תעמוד על 20 חודשים.

אינני מקבלת טענות ב"כ המערער כי יש להטיל על המערער 10 חודשי פסילה בלבד בניכוי תקופת פסילה שרוצתה.

בית משפט קמא במסגרת גזר הדין שקל חומרת העבירה העולה מנהיגה במהירות של 86 קמ"ש מעל המותר, שקל עברו התעבורתי של המערער, כשלחובתו 27 הרשעות קודמות, מתוכן ביצע 5 עבירות מהירות.

בנוסף, למערער הרשעה פלילית בעניין מכירת משקה משכר לקטין בניגוד לסעיף 193 א(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

קביעתו של בית משפט קמא במתחם הענישה בין מאסר על תנאי למאסר בפועל למספר חודשים ופסילה העולה על תקופה של שנה, נכונה היא.

אני מוצאת כי בימ"ש הקל משמעותית עם המערער בשעה שלא גזר מאסר בפועל, גם לא בעבודות שירות.

בהוראה בדבר מאסר על תנאי, שולח בית משפט קמא מסר ברור למערער, לבל יחזור על ביצוע עבירה חמורה זו.

אין מקום לאיזו התערבות שהיא בעונש, הערעור נדחה.

ניתן היום, ז' סיוון תשע"ה, 25 מאי 2015, בהעדר הצדדים.